

Мокрянська А.П.
*студентка 2-го курсу факультету
прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДВОКАТУРИ В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ ОКРЕМИХ ЗАКОНОПРОЕКТІВ

Неодноразово Рада Європи приділяла невиконанню Україною зобов'язань, що вона взяла на себе під час вступу до РЄ щодо проведення деяких структурних реформ в адвокатурі. І тому, згідно з Указом Президента України від 20 травня 2015 року, було схвалено Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки.

Базою для координації всіх суб'єктів реформ є стратегія судової реформи. Вона встановлює пріоритети реформування суміжних правових інститутів на рівні конституційних змін, а також на рівні впровадження першочергових невідкладних заходів, що повинні забезпечити необхідні позитивні зрушення у функціонуванні відповідних правових інститутів.

У Плані дій щодо реалізації положень Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, схваленому Радою з питань судової реформи міститься детальний перелік заходів, завдань, очікуваних результатів та показників реалізації впровадження.

Відповідно до цього плану даний процес проходитиме в два етапи:

1) невідкладне оновлення законодавства, спрямоване на відновлення довіри до судової влади та суміжних правових інститутів в Україні;

2) системні зміни в законодавстві, а також прийняття змін до Конституції України та комплексна побудова інституційних спроможностей відповідних правових інститутів.

19 серпня 2015 р. було прийнято розпорядження № 864-р Кабінетом Міністрів України «Про визначення механізму впровадження Плану дій щодо реалізації положень Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки». У зв'язку з цим Раді з питань судової реформи з урахуванням її основних завдань було запропоновано укладення адвокатом трудового договору з роботодавцем або перебування на держслужбі.

І навіть ще не встигли вщухнути пристрасті навколо скандального проекту закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», внесеного в парламент Президентом 6 вересня, як у відділ реєстрації законопроектів головного законодавчого органу з'явився новий документ – 20 вересня 2018 року альтернативний законопроект вніс

народний депутат, член Венеціанської комісії в 2013 – 2017 роках С.В. Ківалов [1].

Необхідність внесення на розгляд парламенту альтернативного законопроекту була продиктована тим, що в президентському законопроекті було закладено норми, які зроблять адвокатів залежними, а їх клієнтів – уразливими і незахищеними. Не можна зробити адвокатуру залежною від владних чиновників, а новації цього документа спрямовані саме на підпорядкування адвокатури. Крім того, не можна обмежувати або ускладнювати доступ до професії адвоката. «Природний відбір», на думку С.В. Ківалова, повинний зробити конкурентне середовище, тобто поганий адвокат просто не витримає конкуренції з досвідченими колегами і буде змушений підвищувати свій рівень чи піти геть [2].

Свою думку з цього приводу висловив Голова Ради адвокатів Одеської області, заслужений юрист України Йосип Бронз: «Як ви знаєте, зараз йде велика полеміка з приводу прийняття нового закону про адвокатуру, який є» останнім цеглинкою »в споруджуваній в Україні будівлі правосуддя. Сьогодні на розгляді парламенту і громадськості – кілька законопроектів про адвокатуру. Деякі пункти всіх трьох документів викликають протидію з боку опонентів. Але ми сподіваємося, що буде прийнято такий закон, який зробить адвокатуру дійсно сильною, єдиною, законодавчо захищеною і морально бездоганною» [3].

Основною тезою критики законопроекту №9055 було те, що це призведе до негативних наслідків не тільки для адвокатів, а й для всіх громадян. Оскільки основним завданням адвокатури є надання професійної правничої допомоги, то від цього залежить, як будуть захищені права адвоката і які можливості для адвоката будуть передбачені законодавством, безпосередньо залежить рівень виконання адвокатом своїх функцій. Тому від упровадження будь-яких новацій, які містять потенційну небезпеку для адвокатури і адвокатів, у кінцевому підсумку постраждають звичайні громадяни. Законопроект №9055-2, на нашу думку, був більш сприятливим для розвитку адвокатури, адже не містив положень, які ущільнюють права адвокатів.

Водночас, вбачається, що найкращим виходом із ситуації буде підготовка єдиного комплексного законопроекту, який би максимально відповідав інтересам адвокатури, для чого наразі діє Комісія з питань правової реформи, створена Президентом України В.О. Зеленським.

Список використаної літератури:

1. Законопроект «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» № 9055 Стаття [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6ZJ00A.html

2. Законопроект «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» №9055-2 [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/J H6ZJ1BA.html

3. Виступ Й. Бронза на конференції «Адвокатура: сучасне, минуле, майбутнє»[Електронний ресурс]. Режим доступу: http://onua.edu.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=8291:2018-12-07-15-53-54&catid=1:newsuniver&Itemid=138&lang=uk

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Мосунова А. А.

*студентка 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ

Організація адвокатури починається з організації порядку набуття статусу адвоката. Процедура набуття права на заняття адвокатською діяльністю досить чітко відображує вимоги суспільства до адвокатів, ставлення влади до основоположних принципів організації та діяльності адвокатури, демократичність умов вступу до адвокатської професії.

Згідно з ч. 1 ст. 6 Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування (крім випадків, встановлених цим Законом), склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю. Тобто зазначеною нормою фактично визначено передумови набуття особою статусу адвоката.

Однією з передумов набуття особою статусу адвоката є проходження нею стажування упродовж шести місяців. Закон «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначає, що стажування полягає в перевірці готовності особи, яка отримала свідоцтво про складення кваліфікаційного іспиту, самостійно здійснювати адвокатську діяльність. Таке формулювання є спірним.

Стажування забезпечує наставництво та передачу досвіду, розуміння стажистом етичного підґрунтя професії, традицій та принципів адвокатури. Протягом стажування стажист адвоката навчається приймати правильні та